

bron :

Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen

PB C367 van 04/12/97

SCHRIFTELIJKE VRAGEN MET ANTWOORD

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-0878/97 van Amedeo Amadeo (NI) aan de Commissie

(12 maart 1997)

Betreft: Handel en milieu Over het onderwerp "De Internationale handel en het milieu" (doc. CES 1264/96): het eco-label-programma (milieukwaliteitsmerk), gebaseerd op de levensduur van producten, levert speciale problemen op. De meningen lopen uiteen over de vraag of deze eco-label-programma's wel helemaal vallen onder de bepalingen van het akkoord over technische handelsbelemmeringen, aangezien deze etiketteringsprogramma's op vrijwillige basis plaatsvinden. Een ander probleem is dat in de verschillende landen de meningen verschillen over de wijze waarop milieu-eisen moeten worden vastgesteld, in het bijzonder de eco-label-systemen. Gezien deze tegenstrijdigheden en de mogelijke verstoring van het handelsverkeer, luidt de vraag aan de Commissie of zij niet een aantal eisen moet formuleren waaraan voldaan moet worden voor het verlenen van milieumerken. Het verdient aanbeveling een internationale overeenkomst te sluiten over de voorwaarden waaraan terwille van duidelijkheid moet worden voldaan.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(30 april 1997)

Milieukeuren zijn een marktgericht instrument om milieudoelstellingen te bevorderen door de consument in staat te stellen bij zijn aankopen milieukeuzen te maken en de industrie te stimuleren om milieuvriendelijke goederen en diensten te leveren.

Het communautaire milieukeurprogramma is duidelijk gebaseerd op vrijwilligheid.

Producenten van binnen en buiten de Gemeenschap mogen dan ook producten zonder milieukeur verkopen op de communautaire markt. Uit de bevindingen van een recente studie van de Organisatie voor Economische Samenwerking en Ontwikkeling (OESO) blijkt dat vrijwillige milieukeursystemen slechts beperkte gevolgen hebben voor het handelsverkeer.

Overeenkomstig het bij Verordening (EEG) nr. 880/92 van de Raad van 23 maart 1992 inzake een communautair systeem voor de toekenning van milieukeuren (1) vastgestelde kader heeft de Commissie reeds een reeks voorschriften vastgesteld waaraan moet zijn voldaan voor de ontwikkeling van de milieucriteria en de toekenning van de keur. Overeenkomstig artikel I en artikel 5, lid 4, van Verordening (EEG) nr. 880/92 is het milieukeursysteem op een totaalbenadering gebaseerd. Om het milieueffect van productgroepen te beoordelen, wordt de gehele levenscyclus beoordeeld (life cycle assessment - LCA).

Daarnaast is de Commissie, van oordeel dat op een LCA-benadering gebaseerde vrij willige milieukeursystemen, zoals het communautaire systeem, niet volledig onder de Overeenkomst inzake technische handelsbelemmeringen (TBT) vallen.

De volledige transparantie van het systeem wordt gegarandeerd door de deelneming van de verschillende belangengroepen (industries handel, vakverenigingen, consumentenorganisaties, milieuorganisaties) aan de werkzaamheden van het overlegorgaan voor milieukeuren (artikel 6 van Verordening (EEG) nr. 880/92). De Gemeenschap heeft in het comité voor handel en milieu van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) specifieke voorstellen gedaan, onder meer voor de opstelling van een gedragscode ter zake, om tot transparantie te komen bij de uitwerking en toepassing van milieukeursystemen, terwijl ook de integriteit van de LCA-benadering wordt beschermd.

-
1. PB L 99 van 11.4.1992.
-

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1034/97

van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie

(19 maart 1997)

Betreft: Gevaren voor de gezondheid van de bevolking en de werknemers door

onderschatting van de neutronenstraling bij het vervoer van sterk radioactief afval

Een groep wetenschapsbeoefenaars heeft een zusterorganisatie van de ICRP, de International Commission on Radiation Units and Measurements (IRCU) nog verdergaande aanbevelingen met betrekking tot de uitwerking van kwaliteitsfactoren gedaan. Wegens de talrijke aanwijzingen bij experimenten op het gebied van de

stralingsbiologie dat vooral op het gebied van de lage dosis de relatieve biologische werking van neutronen nog veel hoger is dan oorspronkelijk werd aangenomen heeft deze groep van wetenschapsbeoefenaars, onafhankelijk van de energie van de neutronen, een kwaliteitsfactor van 25 voorgesteld (IRCU 40 1986).

1. Hoe beoordeelt de Commissie het voorstel voor een richtlijn van de IRCU 40 1986?
2. Welke conclusies heeft zij daaruit voor de bescherming tegen stralen in de lidstaten van de EU getrokken?

Antwoord van mevrouw Cresson namens de Commissie

(5 mei 1997)

De aanbevelingen van de wetenschappelijke groep inzake kwaliteitsfactoren op het gebied van de stralingsbescherming is in 1986 al gepubliceerd in rapport 40 van de Internationale Commissie voor Stralingseenheden en -metingen (ICRU). Deze aanbevelingen waren dan ook bekend, niet alleen bij de Internationale Commissie voor Stralingsbescherming (ICRP) voordat zij met haar aanbevelingen in rapport nr. 60 (1990) kwam, maar ook bij de deskundigen die door de Commissie zijn geraadpleegd over de voorgestelde richtlijn. Aangezien de ICRP-aanbevelingen overeenstemmen met het resultaat van de raadpleging van deze deskundigen, concludeert de Commissie dat de op de ICRP-aanbeveling gebaseerde Richtlijn 96/29/Euratom (1) van de Raad van 13 mei 1996, wat de beoordeling van de biologische effecten van neutronenstraling betreft, in overeenstemming is met de huidige wetenschappelijke inzichten.

-
1. PB L 159 van 29.6.1996.
-

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1036/97

van Hiltrud Breyer (V) aan de Commissie

(19 maart 1997)

Betreft: Gereedkomen van de atoomcentrale Mochovce (Republiek Slowakije)

Als eerste atoomcentrales in Midden- en Oost-Europa zullen de hogedrukwaterreactoren Mochovce I en II in de Slowaakse Republiek met Europese steun gaan beantwoorden aan de westelijke veiligheidsnormen. Een plan waarvoor de financiering o.a. door de Europese Bank van Wederopbouw en Ontwikkeling (EBWO) werd geweigerd omdat de bank het concept voor niet realistisch houdt. Thans heeft het uit het Siemens-concern en de Franse onderneming Framaton bestaande Europese Consortium Mochovce (EUCOM) van de Slowaakse energiemaatschappij Slovenske Elektrarne (SE) de opdracht ontvangen de nog in aanbouw zijnde atoomcentrale gereed te maken. Hiervoor heeft de firma Siemens bij de regering van de Bondsrepubliek een verzoek ingediend om een akte van borgtocht.

- 1 Is de Commissie niet van mening dat door de steun van de op atoomenergie gerichte energiepolitiek in de Republiek Slowakije de opbouw van een efficiënte en milieuvriendelijke energievoorziening wordt geblokkeerd en dat de energieverbruiksnormen in Slowakije ongewijzigd hoog zullen blijven?
2. Is de Commissie het eens met de opvatting dat door de Duitse en Franse belangen in de Republiek Slowakije de belangen van Oostenrijk worden geschaad? In hoeverre zijn hierover gesprekken gevoerd?
3. Is het de Commissie bekend hoe en waar het in geval van een inbedrijfsstelling van de atoomcentrale Mochovce veroorzaakte radioactief afval wordt afgevoerd en definitief wordt opgeslagen?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(5 mei 1997)

De Commissie is niet betrokken bij de financiering van de kerncentrale van Mochovce. Zij kan dan ook geen oordeel uitbrengen over zaken welke in verband staan met de deelneming van bepaalde lidstaten, in dit geval Duitsland, Frankrijk en Oostenrijk.

Met betrekking tot de opslag van radioactief afval is de situatie in Slowakije dezelfde als die welke werd uiteengezet in het antwoord van de Commissie op schriftelijke vraag E-2853/96 van het Geachte Parlementslid (1). De Slowaakse autoriteiten bestuderen op dit ogenblik de lange-termijnoplossingen voor de opslag van bedoeld afval.

1. PB C 96 van 24.3.1997.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1078/97

van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(21 maart 1997)

Betreft: De kerncentrale in Akkuyu (Turkije)

Volgens berichten in de Turkse pers heeft het huidige nucleaire programma van Turkije militaire doelstellingen. Er wordt meer bepaald verwezen naar Turkse professoren, zoals de heren Kilic en Kadiroglu, die stellen dat dit programma zal zorgen voor de technische kennis en de middelen om kernwapens te produceren, terwijl het met een bepaalde methode mogelijk wordt de geproduceerde hoeveelheid plutonium te vermeerderen in de reactoren van Canadese herkomst ("CANDU") welke Turkije op haar grondgebied wil installeren.

De Canadese premier, de heer Chr6tien, heeft initiatieven genomen om de verkoop van deze reactoren ook in andere landen, zoals Korea, Thailand enz., te bevorderen, maar volgens recente informatie zouden deze reactoren problemen vertonen inzake veiligheid en zouden zij niet voldoen aan de voorschriften van de Canadese milieuwetgeving.

Kan de Commissie zeggen of zij van deze zaak op de hoogte is, wat de officiële informatie is die zij over dit probleem heeft, en welke directe maatregelen zij zal nemen om een einde te stellen aan het nucleair programma van Turkije, dat gevaren meebrengt voor de veiligheid en het milieu van het gebied?

Antwoord van de heer Van den Broek namens de Commissie

(15 mei 1997)

De internationale aanbesteding die de Turkse autoriteiten voor de bouw van de centrale in Akkuyu hebben uitgeschreven, zal eind juni 1997 worden afgesloten.

Volgens de inlichtingen die de Commissie heeft ontvangen, zou het resultaat van de beoordeling van de offertes eind 1997 bekend moeten zijn. De offertes dienen betrekking te hebben op de volledige bouw van de installatie en moeten ook voorzien in de dekking van de nodige kredieten ten belope van 100 %. De Turkse autoriteiten hebben dus nog geen keuze gemaakt van het reactortype in het kader van dit project.

De Commissie heeft nota genomen van de bezorgdheid van het geachte Parlementslid maar beschikt niet over bevoegdheden op dit gebied.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1079/97

van Nikitas Kaklamanis (UPE) aan de Commissie

(21 maart 1997)

Betreft: Recycleren van voertuigen Volgens bepaalde bronnen zou binnenkort een richtlijn worden goedgekeurd inzake de verplichting die aan de autoproducenten wordt opgelegd om oude voertuigen, alsook onderdelen in te zamelen.

Kan de Commissie zeggen wanneer zij de goedkeuring van deze richtlijn voorziet, wanneer zij van kracht zal worden en of zij alleen op personenwagens of ook op zware voertuigen betrekking zal hebben?

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(6 mei 1997)

De Commissie is van plan een voorstel in te dienen voor een richtlijn inzake het beheer van auto's die worden afgedankt. De Commissie werkt nog aan de inhoud van dit initiatief. Volgens de planning moet het voorstel nog dit jaar worden aangenomen.

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-1139/97

van Cristiana Muscardini (NI) aan de Commissie

(24 maart 1997)

Betreeft: Ontginningsproject voor verontreinigde gebieden Tot het communautair beleid voor het beheer van stadsafval, van voor lozing gebruikte terreinen, van fabrieken die hebben moeten sluiten, en van plaatsen waar een industrieel ongeluk heeft plaatsgevonden, behoren begeleidende maatregelen, waaronder maatregelen betreffende de ontginning van verontreinigde gebieden.

De regio Lombardije heeft al in 1988 bepaalde bedrijven opdracht gegeven om een onderzoek in te stellen ter ontwikkeling van een ontginningsproject. De uitkomsten van dit onderzoek toonden aan dat 2.120 terreinen potentieel verontreinigd waren en dat in totaal 120 miljard lire nodig was voor de ontginning. Uit onderzoek, geschraagd door een gedetailleerde klacht bij de bevoegde instanties, zou blijken dat slechts 70 miljard is uitgekeerd, wat een verschil maakt van meer dan 50 miljard lire met het oorspronkelijke bedrag.

De Commissie wordt verzocht een richtlijn uit te vaardigen die aangeeft voor welke potentieel verontreinigde terreinen onmiddellijke ontginningssteun moet worden verleend en waar de prioriteiten moeten liggen. Daarnaast is een richtlijn nodig die de accountantscontrole vaststelt voor de toegekende bedragen en een financiële steun voor het verrichten van onderzoek om een voorstel voor een ontginningsproject te onderbouwen.

Antwoord van mevrouw Bjerregaard namens de Commissie

(6 mei 1997)

De Commissie is op de hoogte van het feit dat er een groot aantal verontreinigde terreinen in de Gemeenschap is. Een aantal lidstaten heeft reeds strategieën en actieprogramma's opgesteld om het probleem aan te pakken.

In haar mededeling betreffende de actualisering van de communautaire strategie voor het afvalbeheer (1) heeft de Commissie verklaard (paragraaf 56):

De Commissie is van mening dat de inventarisatie en sanering van dergelijke verontreinigende terreinen op de eerste plaats een zaak is van de lidstaten, die ook zullen dienen te bepalen in welke mate het beginsel dat de vervuiler betaalt,

in die gevallen in de praktijk wordt gebracht. Voor de toekomst is een uitwisseling van ervaringen, knowhow en saneringstechnieken tussen de lidstaten wenselijk. Het laat zich aanzien dat dit probleem in Midden- en Oost-Europa van bijzonder belang zal blijken."

De Commissie beschouwt het opstellen van een voorstel voor een richtlijn inzake verontreinigde terreinen dan ook niet als een prioriteit.

1. COM(96)399 def.

Voor vragen en/of opmerkingen over EMIS kunt u mailen naar emis@vito.be

Copyright © [VITO](http://www.vito.be) 10/12/1997

Ontwerp [EMIS](http://www.emis.vito.be).